

„NA KASZĘBACH”

1. Hej, tu ù nas, na Kaszëbach
malowóné zemie,
wòdë, lasë, smùdzi, górë,
dzywny czar w nich drzemie.
Szëmią gradła, krzë i lasë swòją piesń òdwieczną ù nas,
przë robòce lud so nòcy frantówkã stateczną.

2. Niebò, słuńce sã przezérò
w wód przeczësti toni,
wałë strzëbrã skrzã, czej wietrzno
ribka ribkã goni.
A czej grom zarëczy burza, czej zahuczy mòrze nasze
Tej zmieszóné wszëtczë głosë twòrzã kòncert Bòzi.

3. Mòrza, wiatrów, bòrów szëmë,
szmerë strużk i zdrojów,
Te nas duchã zaprowadzã
w basni czas i bòjów.
I wlëzemë do chałupę, pòd zacëszné strzechë òjców,
i prawimë gòdczi, bójczy, lamańta i szprëchë.

4. Hej, tu ù nas, na Kaszëbach,
w czar bògaté zemie,
bawiã òkò widokama,
le i smùtk w nich drzemie.
Chòc Kaszëba niewëmòwny,
wiacyj sercã czëje wiedno
sławi chãtno kròj i lëdzy i Pòlskę miłuje.